

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

محمد ولی نیستانی

۲۰ دسمبر ۲۰۱۵

آیا می توان کاری کرد؟

اخیراً گزارشی را که توسط کاوون خموش، خبرنگار بی بی سی تهیه شده بود در سایت فارسی آن مؤسسه خواندم که نه تنها خاطرات دوران کودکی خودم را در ذهنم بیدار کرد، بلکه جرقهٔ امیدی را نیز در دلم روشن نمود. بدین لحاظ می خواهم این گزارش را مختصراً با شما همکاران و خوانندگان پورتال شریک سازم و در اخیر، سؤالی دارم که امیدوارم به آن توجه فرمائید.

قرار گزارش آقای خموش، مرد جوان ۳۵ ساله ای به نام صابر حسینی، کتابخانهٔ سیاری را در بامیان بنیاد نهاده است که از طریق آن، اغلباً توسط بایسکل، کتاب های شخصی خود را غرض مطالعه بین کودکان آن ولایت توزیع می کند. متن کامل این گزارش را می توان در آدرس انترنیتی ذیل مطالعه کرد:

http://www.bbc.com/persian/afghanistan/2015/12/151215_k03_bamiyan_education

آقای حسینی که محض دوصد جلد کتاب مندرس و فرسوده غرض توزیع در اختیار دارد، در بارهٔ انگیزه ای که سبب شده است تا او دست به این کار خارق العاده زده و وقت و انرژی خود را در راه انجام آن مصرف کند، چنین می گوید: "نورهٔ کودکی من با سختی زیادی گذشته، با جنگ و آوارگی. ما از اینجا فرار کردیم و به کشورهای همسایه آواره شدیم، با یک عالم سختی. حالا دوست ندارم که کودکان امروز تجربهٔ من را تکرار کنند، نمی خواهم تحقیر شوند و بی سواد بمانند."

با مطالعهٔ گزارش و شرح حال و نظریات آقای حسینی، دلم فشرد و به این سؤال اندیشیدم که آیا ما که احتمالاً در وضع بهتری قرار داریم، می توانیم به او و اشخاص نظیر او که در افغانستان در مشکل ترین شرایط و با منابع قلیل خود به چنین کارهای مفید و انسانی دست می زنند کمک کنیم؟

با احترام

و. نیستانی